

Íme, miért utálják a zsidók Nyírót!!!

Részletek Nyírő József 1942. november 20.-i képviselőházi felszólalásából

(...)

Félre tehát az útból a kútmérgezőkkel (Helyeslés.), a magyar lelket bomlasztókkal, szellemünket fertőzőkkel, a magyar erő kifejtést akadályozókkal, mindennel és mindenkivel, aki ennek a nemzetnek gyönyörű tulajdonságait, erkölcsi magasságát lenézi vagy elorozza, aki megteveszt vagy bárkinek tájékoztatatlanságával és jóhiszeműségével visszaél, aki egyetlen tápláló falevelet is letép a nemzet fájáról. (Helyeslés.) Félre elsősorban a magyar lelkiségtől és szellemiségtől idegenkedőkkel és ezek ellenségeivel, legyenek azok emberek vagy eszmék, érdekközültek vagy szellemi áramlatok, amelyek egyéni

vagy nemzetközi célok szolgálatában, jelszavak vagy a kultúra és az úgynevezett humánus álarcában a lélek és a szellem területén, a sajtó, irodalom, művészet, az emberiség nagy kincseit hirdelve olyan hosszú ideig büntetlenül pusztíthatnak bennünket a saját házukban és saját hazánkban! (Helyeslés.)

Félre velük minél hamarabb, mert különben mi pusztulunk el! Félre a túlzott idegenimádat is, ami mindent nagyra tart, hódolattal övez és példaképpül állít, ami más nemzet értéke és tulajdona, azt igyekszik ráerőszakolni a nemzetre, ugyanakkor pedig kicsibe vesz mindent ami magyar, lerontja a magyar munkába, teremtő, alkotó erőbe vetett hitet, inferiorisabbnak bélyegzi, gyengíti a nemzetnek önmagába vetett bizalmát, hirdeti, hogy a magyar ipar, kereskedelem, irodalom és művészet, szellemiség alig jöhet számításba a nagy nyugati népekhez viszonyítva akikhez mi csak kérnünk, átvenni, utánozni mehetünk és csak Páris, London, Berlin. Róma minden, nálunk legfeljebb csak cigányzene van, gulyás, paprika és lobogó gatyá, mosolyogni való virtus, paraszt és politika.

(...)

Ennek a felfogásának, ennek a levitézlett li-

berális zsidó hagyatékának (Élénk helyeslés és taps.), ami sok jóhiszemű magyart is megfertőzött köztünk, ennek a burkolt propagandának a magyar életből el kell tűnnie. (Úgy van! Úgy van!) Nincs szükségünk az olyan szellemiségre, amely ellenségünk céljait mozdítja élő. Nincs szükségünk még az olyan »történelemírás«-ra sem, az olyan történelmi teóriákra sem, amelyek például másfél század óta azt kutatják, hogyan lehetne a székelyek eredetét úgy megoldani, hogy azok magyar voltát kétségbe lehessen vonni, amely a kisebbségi sors legsúlyosabb napjaiban az ellenünk felhozott és iskolákban tanított magyar-ellenes és magyargyalázó történelmi hazugságokkal és hamisításokkal szemben hallgatott. (Egy hang a közepén: Málnást!) Nem tudok én Dantéban gyönyörködni, mikor az én házam ég és a végpusztulás szélén állok, nemzeti létem és voltom, életem és magyarságom fölött megkondul a vészharang.

(...)

Szerk. megjegyzése

Alljon elő az a magyar (ha magyar!), aki a fentiekkel ma, 70 év múltán nem tud maradéktalanul egyetérteni!

No, itt a magyarság és a „csak magyar állampolgárság“ közötti vízvonal!

Bayer Zsolt

Román arcok 2.

„Eminescu vérmes antiszemitizmusa és nacionalizmusa kritikusok és moralisták hordáját hívna ki maga ellen, akik a legjobb esetben is kioktatnák Románia kötelezettségeiről a kisebbségekkel szemben, a humanitárius hozzáállásról, francia szövetségeseinkről stb.” Mircea Eliade filozófus és vallástörténész írta ezt 1936. július 5-én a Vremeában. Eliade a legismertebb román értelmiségi. Amúgy a Vasgárda aktív tagja, szintúgy antiszemita, és nem utolsósorban magyargyűlölő. Éppen olyan magyargyűlölő, mint Geo Bogza. Akinek Jakob Oniszia című novellája világirodalmi remekmű, már 14 évesen forgatókönyvet írtam belőle, és hosszú-hosszú ideig dédelgettem az álmot, hogy majd én fogom megfilmesíteni. Arról az Eminescuról írta ezt Eliade, akinek minden sarkon szobra van Romániában, lévén a románság nemzeti költője. Méltán az. Publicisztikája pedig mélyen és fanatikusan antiszemita. Csak a legenyhébbet idézzük tőle: „Ahol Európában emancipálják a zsidókat, beleavatkoznak az ország kultúrájába, meghamisítják és elrontják azt.” Ettől még ugye nem fogják Eminescut kiutálni a román szellemi panteonból? Gondolom, nem. Már csak azért sem, mert a román rendszerváltás hajnalán a román zsidó hitközség felemeli szavát Eminescu mellett, mondván, Eminescu attól függetlenül óriási költő, hogy antiszemita írásai voltak. A magyar rendszerváltás hajnalán Landesmann rabbi arról értesített bennünket, hogy a magyar kultúra a füttyülő barackból és a bő gatyából áll. Hmm... Amúgy a Beszélőben értekeztek néhány esztendője arról, vajon mekkora is a felelősségük a román értelmiségieknek a második világháborúban s azt megelőzően elkövetett bűnökért: „Eliade nemzedékének sokkal súlyosabb a felelőssége, mintha csupán megtevélyedett »párttagok« vagy »útitársak« lettek volna. Politikailag támogatták a Gárdát, ezenfelül pedig a Gárda minden cselekedetéhez ideológiai támogatást szolgáltattak. Nekik köszönhető a gyilkosságok, sőt pogromok »ideológiai, metafizikai magyarázata«. A vasgárdista jelenség éppen ezért olyan hosszú életű, mert olyan ragyogó elmék propagálták, mint például Cioran és Eliade.”

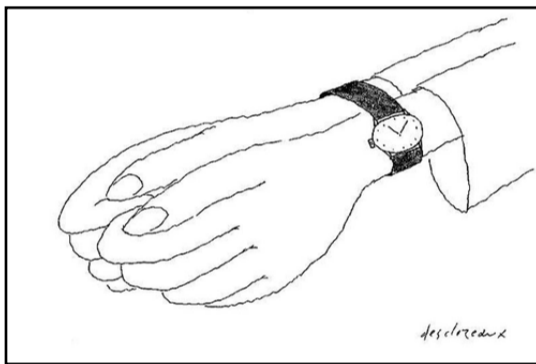
Fontos mondatok ezek, a nagy Nyírőzés és nyilasozás közepette. S ha már felmerült Cioran neve, álljon itt egy idézet tőle is: „A magyarok messziről gyűlölnék, a zsidók közepén, centrumunkban. Miként asszimiláljuk mi, szegény nép a történe-

lem legirreduktibilisebb jelenségét. Egy népet, amelynek aktívumát a történelem legnagyobb népein aratott győzelmei alkotják, miként asszimilálhatja egy olyan nép, amely a magyarok, törökök és görögök sötétjében látott napvilágot? A zsidó vitalitás olyan agresszív és a zsidó szerzési vágy olyan szívós, hogy ezzel a munkás és kizsákmányoló néppel szembeni toleranciánk biztos bukásunkat jelentené.” A szöveg 1936-ból való. Eliade '37-ben pedig így jajdul fel: „Megengedhetjük-e, hogy a román nép olyan szomorú véget érjen, olyan módon hulljon szét, aminőt nem ismert még a történelem – hogy nyomor és vérbaj roncsolja, zsidók és idegenek özönöljék el, hogy elcsüggedjen, elárulják és eladják alig pár százmillió lejtért?”

Amikor most a román újságírók Kövérnek szegtek Nyírő József antiszemitizmusát, és a válaszban előkerült Eliade neve is, a román újságíró így felelt: „Az más.” Ugyanis a román újságíró az román. Ott nem fordulhatna elő az, ami idehaza természetes: hogy egy publicista akár szemenszedett hazugságok leírása árán is hátra szúrja a kormányát. Aczél Endre megteszi a Népszabadságban. Ő az egykori kommunista ügynökök legfelkészültebbje, ezért szavait nem tudhatom be tudatlanságnak, kizárólag tudatos gazemberségnek. Aczél-Acsádi ezt írja többek között: „Kövér (...) bukaresti politikustársai soha nem akkor utaztak külföldre, amikor a célországban önkormányzati választásokra készültek.” Ócska hazugság. Román politikusok egymásnak adják a kilincset Kisinyovban, úgy kampányolnak például a Bukarestnek tetsző főpolgármester megválasztásáért. Aczél-Acsádi másik érve, hogy Moldovában hetven százalék a románok aránya, tehát oda mehetnek kampányolni a románok. Székelyföldön nyolcvan százalék feletti a magyarság aránya, Székelyudvarhelyen pedig 96 százalék. Végül pedig ezt írja az ügynök: „Spanyolországban semmiféle román politikai erők nem léteznek”, csak román vendégmunkások, „akiknek a szavazata odahaza minden választáson számít.” Aljas hazugság.

Alcala de Henares-ben például az ottani 18 ezer román vendégmunkást keresték fel román politikusok Bukarestből. A vendégmunkásoknak szavazati joguk van a helyi önkormányzati választásokon, és képviselő-testületi tagokat, sőt polgármestert is indítottak! A román politikusok pedig arra agitálták őket, hogy vegyenek részt a HELYI szavazáson, és támogassák a HELYI jelöltjeiket. Az egyik román miniszter így fogalmazott: ha a spanyol hatóságok vegzálják őket, annak egy ellen-

szere van: juttassanak minél több képviselőt a HELYI önkormányzatokba. Ennyit Aczél hazugságairól. Remélem, jól fizetik érte, akár Romániából is...

szere van: juttassanak minél több képviselőt a HELYI önkormányzatokba. Ennyit Aczél hazugságairól. Remélem, jól fizetik érte, akár Romániából is...

S mindez persze üzenet Ponta úrnak is. Akinek a szemüvege nagyon európai, de nem illik az arcához, s mindahhoz, ami a fejében fészkel. Ahhoz a Ceausescu ügybuzgósághoz, amellyel megszünteti a marosvásárhelyi magyar kart az orvosegyetemen. Ahogy kirugdalja a magyar prefektusokat a magyar többségű megyék éléről. Ahogy ártani

akar nekünk bármi áron, mert nem tud mit kezdeni a ténnyel, hogy az örök barát RMDSZ-en kívül más politikai szervezetei is vannak az erdélyi magyarságnak. Az persze tökéletesen érthető, hogy Ponta az RMDSZ-t szereti. Azt az RMDSZ-t, amelynek felső vezetéséből nyolc főt még a nyolcvanas években szerveztek be a román titkoszolgálatba – legalábbis így tudják odakint a magyarok. Azt az RMDSZ-t, amelynek egykori elnöke 2002-ben elsőként gratulált a „23 millió románzó” Kovács Lászlónak. Igen, Markó Béláról van szó, aki ezután Kovács Lászlóval együtt törölteti a státustörvényből az „egységes magyar nemzet” fogalmát. Arról a Markó Béláról, aki miniszterelnök-helyettesként a román alkotmánybíróságot megelőzve alkotmányellenesnek nyilvánítja a Székely Nemzeti Tanács népszavazási kezdeményezését a székelyföldi autonómiáról. S aki aztán pófátlanul ráírja minden választáskor a plakátjaira, hogy „AUTONÓMIÁT”. Igen, ez az az RMDSZ, amelyik Bunta Levente polgármester segítségével az utolsó pillanatban lehetetlenné teszi Nyírő temetését, majd cserébe azt kéri a román kormánytól, hogy tiltsák ki Kövér Lászlót Erdélyből. Ahogy annak idején ez az RMDSZ és ez a Markó Béla tiltatott ki engem is, méghozzá azzal a váddal, hogy terrorista vagyok. Ez a Markó most a Vörösmarty téren dedikál éppen, és arról gügyögnek mind, hogy nem szabad magyar politikusoknak kampányolni Erdélyben, mert megosztják a kinti magyarságot.

S akkor álljon itt egy idézet végezetül Ujhelyi Istvántól, aki 2008 szeptemberében Nagyváradon ezt mondta az ott összegyűlt ifjú RMDSZ-es aktivistáknak: „Tény, hogy az MSZP sokat segített az RMDSZ-nek, mi mindig mindenben támogattuk őket, de ők azt kérték, ezt ne mondjuk el sehol, nehogy Erdélyben kiderüljön a dolog.” Istenem, édes jó Istenem...